

Мария Илиева

Коловоз

Притраква коловозът на живота,
а ти вървиш по него,
търсейки следата...
Релсите се раздвояват,
следват кръстопъти,
линиите се събират.
Стрелочникът
ти ръкомаха,
сочещ правилна посока,
но ние сме сами
по пътя към Голгота.
И може би,
не ще поемем,
може би – ще тръгнем...
Един към друг,
единият от юг,
а другият от изток,
с усмивка днес
сме пръстите преплели...
Над релсите
два бели гълъба
ще литнат към небето.
На пейката един тефтер,
прегърнал
между страниците роза...
Ще разлиства вятъра
със любопитство.
И палавите му ръце
ще гаят стихове в него.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10130>]